

ת"פ 31436/06/10 - מדינת ישראל נגד מקונן חזקיהו, קסיה מולה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 31436-06-10 מדינת ישראל נ' חזקיהו ואח'
בפני כב' השופטת הדסה נאור

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. מקונן חזקיהו ע"י ב"כ עו"ד דימיטרי

ברנשטיין

2. קסיה מולה ע"י ב"כ עו"ד אייל שמולביץ

הנאשמים

הכרעת דין

בפתח הכרעת הדין אני מודיעה, כמצוות סיפת סעיף 182 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב],
התשמ"ב-1982, על זיכוי נאשם 1 מחמת הספק, מכל העבירות שיוחסו לו בכתב האישום.

להלן נימוקיי:

1. באחד מימות השבוע של חודש אוגוסט 2009, בתאריך 11.8.08 אחר חצות, עמדה חבורת צעירים,
ביניהם הנאשמים, ברח' מסילת ישרים 86 בתל-אביב (להלן: "מקום האירוע"), שתו אלכוהול והפריעו את
מנוחת השכנים.

שוטרים שהוזעקו למקום האירוע עצרו את שני הנאשמים, לאחר שאלה דחו את פנייתם לעזוב את מקום האירוע,
בחדש לביצוע עבירות של תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו, הכשלת שוטר והעלבת עובד ציבור, והובילו אותם
לתחנת המשטרה במרחב יפתח.

2. לאחר שהושלמה החקירה הוגש נגד הנאשמים כתב האישום שלפניי.

על פי הנטען בעובדות כתב האישום, השוטרים אברה אסייה, מיכאל כשר וגלית סבג (להלן: "השוטרים"), אשר
הגיעו למקום האירוע בסמוך לשעה 00:40, הבחינו במספר אנשים והנאשמים בתוכם, ששתו אלכוהול, הרעישו

וצעקו. השוטרים ביקשו מהם לעזוב את המקום.

הנאשמים לא שעו לבקשה, לא עזבו ונשארו במקום.

הנאשם 1, שהיה בגילופין, העליב את השוטרים בכך שאמר: "שם זין עליכם, לא הולך לשום מקום".

הנאשם 2, שהיה בגילופין, העליב שוטרים בכך שאמר: "אני אזיין אתכם, למה מי אתם, אתם חזירים, נאצים".

בהמשך תקפו הנאשמים את השוטר מיכאל כשר בכך שדחפו אותו.

כאשר השוטרים הודיעו לנאשמים על מעצרם, הנאשמים התנגדו בכוח למעצר חוקי בכך שהשתוללו, לא אפשרו לכבול אותם ובעטו לצדדים.

לאחר שהובא לתחנת משטרת יפתח, איים הנאשם 2 על השוטר מיכאל כשר בפגיעה שלא כדין בשמו הטוב בכך שאמר: "אני אדאג לעכב אותך 7 שנים, אני אלך למח"ש להעליל עליך, אני אדאג לבוא להתלונן נגדך כל יום, כדי שתישאר אותה דרגה".

על כל אלה מיוחס לנאשמים, בפרק הוראות החיקוק, ביצוע העבירות הבאות:

א. עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, על פי סעיף 275 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**");

ב. עבירה של תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו, על פי סעיף 273 לחוק העונשין;

ג. עבירה של העלבת עובד ציבור, על פי סעיף 288 לחוק העונשין;

ד. עבירה של שימוש בכוח או באיומים למנוע מעצר, על פי סעיף 47(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח משולב], תשכ"ט-1969;

נאשם 2 מואשם בנוסף, בגין המעשים המיוחסים לו בתחנת המשטרה, בביצוע עבירה של איומים על פי סעיף 192 לחוק העונשין.

3. מהראיות עולה כי למקום האירוע הגיעו שלושה או ארבעה צוותי משטרה וכי סה"כ היו כ-9 שוטרים מהצוותים השונים.

עם זאת רק שלושה שוטרים, מבין השוטרים שהגיעו למקום האירוע, הובאו כעדי תביעה על ידי המאשימה ודוחות הפעולה שערכו בעקבות האירוע הוגשו כראייה.

4. **אפתח בניתוח הראיות, ככל שאלה נוגעות לאשמתו של נאשם 2.**

העבירות המיוחסות לנאשם זה בוצעו, על פי הנטען בכתב האישום, בשני אירועים נפרדים, הקשורים האחד לשני, האחד במקום האירוע והשני בתחנת המשטרה אליה הובל הנאשם לאחר מעצרו.

על חלקו של הנאשם באירוע הראשון העידו מטעם המאשימה שלושת השוטרים: מיכאל כשר (להלן: "השוטר כשר"), אברהם אסייה (להלן: "השוטר אסייה") ודני יונס (להלן: "השוטר יונס").

על חלקו של הנאשם באירוע השני העידו מטעם המאשימה השוטרים כשר ויונס.

5. ראיות המאשימה לאירוע הראשון:

השוטר כשר כתב, בסמוך לסיום האירוע, דוח פעולה, אשר הוגש חלף חקירה ראשית, בו תיאר את נסיבות הגעתו למקום האירוע יחד עם השוטר אסייה. בדוח רשם, בין היתר, כי במקום הבחין בארבעה בחורים יושבים על המדרכה כשלידם בקבוקי אלכוהול ומדברים בקול רם וביקש מהם לעזוב את המקום, אך אלה סירבו להיענות לבקשתו.

במקביל, על פי האמור בדוח הפעולה, הגיע צוות נוסף למקום, שכלל את השוטר יונס.

בשלב כלשהו של האירוע קרא לצוותים נוספים להגיע למקום. באותו זמן הבחין בנאשם 2 צועק לעבר השוטרים "יא בני זונות". "מזדיינים", "הומאים", "אפסים".

בתגובה לבקשתו מהנאשם 2 להירגע ולעזוב את המקום, וגם לאחר שהסביר לו שאם לא יעזוב יאלץ לעכבו, המשיך הנ"ל "לצעוק ולקלל וסירב לעזוב את המקום".

התנהגותו של נאשם 2 הובילה אותו להודיע לו שהוא מעוכב ואז, על פי המתואר בדוח הפעולה, הנאשם "דחף אותי וצעק אני לא בא אתך לשום מקום", על כן הודיע לו שהוא עצור, תפס בידיו, כבל אותו באמצעות אזיקי ידיים ביד אחת, אך הנ"ל "התחיל להשתולל בגופו ולנסות למנוע ממני לכבול אותו". לכן, הפיל אותו על הרצפה ובסיועה של השוטרת גלית כבל אותו והעבירו לניידת.

בתוך הניידת ישב ליד נאשם 2 מאחור כשהשוטר אסייה נוהג, כשלפתע התחיל הנאשם "לצרוח די אתה מרביץ לי, תפסיק וצעק 'איי' והתחיל להשתולל בגופו". בתגובה תפס אותו בכתפיו על מנת שלא ישתולל ואז "החשוד (נאשם 2 - ה.נ.) בעט ברגליו במושב של הנהג".

בחקירתו הנגדית התבקש השוטר כשר להתייחס לעובדה, ששעות ספורות לאחר האירוע הובא נאשם 2 לבדיקה בחדר המיון בבית החולים וולפסון בחולון, שם נמצאו חבלות על גופו והשיב, כשהוא מפנה לרישום בדוח הפעולה, "השתמשתי בכוח כדי להשתלט על הנאשם [...] אני התגוששתי אותו, אבל אני לא יודע אם ההתגוששות

שלי הובילה לצורך שלו להגיע לבית החולים".

עוד התבקש השוטר כשר להתייחס לעובדה שעל פי עדותו של השוטר אסייה, הוא לא ראה שנאשם 2 דחף אותו והשיב, שוב תוך הפנייה לדוח הפעולה שרשם, "השוטרים האחרים התרחקו עם החשודים האחרים".

בהתייחס לטענת הנאשם לפיה החרים לו את הטלפון הנייד, כדי שיפסיק לצלם באמצעותו, השיב כי אינו זוכר, אך אם היה מחרים לו את המכשיר "היו תופסים את זה כמוצג" - יש להדגיש כי העד לא נחקר על טענת הנאשם, כפי שתפורט בהמשך, לפיה שבר לו את הטלפון.

השוטר אסייה אף הוא כתב דוח פעולה בעקבות האירוע. בבואו להעיד בבית המשפט כ-4 שנים לאחר האירוע זכר "במעומעם" ובאופן כללי את נסיבות האירוע, אך לא זכר מה היה חלקו של נאשם 2, לפיכך הוגש דוח הפעולה שערך, ללא התנגדות, במקום המשך חקירתו הראשית והוא נחקר חקירה נגדית על ידי ב"כ נאשם 2 על חלקו של נאשם זה באירוע.

על פי דוח הפעולה, הגיעו למקום האירוע בעקבות הודעה מהמוקד על הפרעת מנוחה והבחינו במספר אנשים אשר ישבו על המדרכות, שתי משקאות אלכוהול, כשבמקום רעש וצעקות. לכן ביקשו מהנוכחים להפסיק את הרעש ולעזוב את המקום אך אלה סירבו להיענות לבקשתם.

הנאשם 2, שריח חריף של אלכוהול נדף מפיו "החל לקלל את כל השוטרים שנכחו במקום, החל להתקרב לכיוון השוטרים והחל לאיים 'אני אזין אתכם למה מי אתם, אתם חזירים... נאצים', השתולל והדף את כל מי שעמד בדרכו.

לאחר שנמסר לו על מעצרו, נעצר ונלקח, על ידי השוטר אסייה ועל ידי השוטר כשר, לתחנת המשטרה להמשך חקירה, כשבתוך הרכב, בו נהג השוטר אסייה, החל הנאשם להשתולל ולצעוק בקולי קולות. כשהתבקש על ידי השוטר אסייה לשתוק סירב "וטען שהוא יגיש תביעה והוא יזין אותנו".

לשאלת ב"כ נאשם 2, בחקירה נגדית, טען שלא ידע שהנאשם נפצע ולא הוא הוביל אותו לבית החולים, על כן לא צוינו עובדות אלה בדוח הפעולה שערך.

עם זאת, לבקשת ב"כ הנאשם 2, בחקירתו הנגדית, אישר כי הנאשם השתולל בתוך הרכב, למרות שהיה כבול באזיקים, קילל וגידף וכי נעשה שימוש בכוח על מנת לרסנו.

העד לא התבקש להתייחס לטענת נאשם 2 לפיה השוטר כשר שבר את מכשיר הטלפון שלו ובשאלה כללית בה הוצגה בפני העד כל גרסת הנאשם, נבלעה גם הטענה "שהשוטרים חטפו לו את הטלפון".

מאחר שהשאלה הייתה כללית ורחבה והתבקשה התייחסות העד לכל גרסת הנאשם, היפנה העד, בתשובתו, לגרסתו, כפי שבאה לידי ביטוי בדוח הפעולה שערך.

השוטר דני יונס, שהגיע למקום האירוע עם צוות אחר, העיד כי במועד האירוע היה שוטר סיור ביחידת יפתח וכי הוא זוכר את האירוע על פי מה שרשם במזכר ולא מעבר לזה.

במזכר שהוגש רשם השוטר כי יחד עם קרן טוצ'יסקי ניגש לסייע לשוטרים מיכאל ואסייה באירוע של הפרת סדר.

על פי הרשום במזכר הבחין במקום במספר אתיופים, 5 במספר, צוחקים ומקללים, כשלידם, על הרצפה, הבחין **"בבקבוקי בירה זרוקים על הרצפה"**.

כל חברי החבורה התבקשו יפה לעזוב את המקום אך סירבו ונאשם 2 צעק לעבר השוטרים **"יא בני זונות"**, **"מזדיינים"**.

לאחר שהנאשמים סירבו והתנגדו לבקשת השוטרים לעזוב את המקום, מכיוון שהם מפרים את הסדר במקום ומהווים הפרעה לתושבים במקום, **"נעצרו על ידי הצוות העוצר מיכאל כשר"**.

בעדותו בבית המשפט אישר, לבקשת ב"כ נאשם 2, כי היה נוכח במקום בזמן המעצר, כשלטענתו לא ידע שנאשם 2 נפצע, הגיע למקום בשלב שהשוטר עצר את הנאשמים, לאחר שהצוות הראשון ביקש סיוע, וכשהגיע לא ראה את הפרת הסדר במקום אלא רק את בקבוקי הבירה על הרצפה.

העד התבקש להתייחס לטענת נאשם 2, לפיה רצה לתעד את התקיפה עם המצלמה שבטלפון הנייד שלו אך הטלפון נתפס והנאשם נאזק, והשיב כי לא ידוע לו על כך.

ראיות ההגנה לאירוע הראשון:

נאשם 2 שמר במהלך חקירתו במשטרה על זכות השתיקה ולא מסר את גרסתו לאירוע, לטענתו, משום שלא נתנו לו להיוועץ עם עורך דין.

מאחר שכבר במהלך חקירתו נרשם שהוא דורש להיוועץ עם עורך דין ולא ניתנה לו האפשרות לממש את זכותו זו, אתייחס לגרסתו בבית המשפט, כאילו נמסרה בהזדמנות הראשונה ולא אראה בה גרסה כבושה, אף שכבר בבוקר היום שלמחרת סיפר בתמצית את גרסתו בפני ביהמ"ש, לשם הובא לצורך שחרורו בערבויות, כפי שנרשם בפרוטוקול הדיון בתיק המעצרים.

על פי הגרסה הראשונית שמסר אילצו אותו השוטרים לחתום על **"דברים"** - לאחר **"שדאגו"** לתת לו מכות. **"בגלל שמישהי התלוננה שהיה רעש"**, זרקו לו את האופניים ואין הוא יודע היכן ארנקו - אך הוא סירב ואמר שמעדיף לבוא לבית המשפט ולספר את מה שהיה. מעבר לכך לא פירט על השתלשלות האירוע.

בחקירתו הראשית, במהלך עדותו בבית המשפט, סיפר **נאשם 2**, בין היתר, כי בעת שישב עם ששה חברים נוספים במקום האירוע, הנמצא בשכונת מגוריהם, הגיעה למקום נידת ו**"השוטר אמר לנו תסתלקו מפה ומיד התחיל לפעול באלימות"**.

לתמיהה שהעלה ב"כ המאשימה, בחקירתו הנגדית את הנאשם, לגרסה ולפיה השוטרים הגיעו ובלי להוציא הגה החל השוטר כשר מיד לתקוף השיב **"כן. הוא התחיל לתקוף. הוא אמר תזוזו מפה ולא נתן לנו את ההזדמנות לזוז ומיד חיפש את זה"**.

תשובה זו אינה מתיישבת עם גרסתו בעדותו הראשית, ממנה עולה כי רק לאחר שפנה בטרוניה אל השוט, שדרש מהם לעזוב את המקום, וכדבריו "אמרתי לו שאני גר 100 מטר מהמקום ומה זאת אומרת תלכו מפה" החל השוט "לדחוף את שאר האנשים שהיו שם וגם אותי".

לדבריו, בשלב בו החל השוט כשר לדחוף אותו ואת חבריו הוציא את הטלפון והחל לצלם כשהוא מטיח בשוט "שמה שהוא עושה לא בסדר ושאני אניש נגדו תלונה". בתגובה לקח ממנו השוט את הטלפון, שבר אותו והניח עליו אזיקים בעת שכל שאר חבריו ברחו מהמקום.

למעשה, לראשונה אנו שומעים, שהשוט כשר הפיל את הטלפון הנייד של נאשם 2 ושבר אותו, במהלך חקירתו הנגדית של נאשם 1, בתשובה לשאלות ב"כ נאשם 2, כשבתשובה לשאלות ב"כ המאשימה אף הוסיף כי "אחרי ששחררו אותי מהתחנה ראיתי את זה זרוק על הרצפה בשכונה [...] ראיתי את הפלאפון מפורק. אחד מהחבר'ה לקח את זה" - זאת על אף שנאשם זה מסר גרסה מפורטת על האירוע בחקירתו במשטרה ואף סיפר על כך שנאשם 2 צילם במקום האירוע ובתגובה "השוטרים שמו אותו על הרצפה", ללא כל אזכור להשלכת ושבירת הטלפון הנייד.

נאשם 2 עצמו לא סיפר לבית המשפט, במעמד ההחלטה על שחרורו מהמעצר, כי השוטרים פגעו בדרך כלשהי בטלפון הנייד שלו, אף שטרם לציין כי אינו יודע היכן ארנקו וכי גם אופניו הושלכו.

בכל מקרה, עד לשלב עדותו של נאשם 1 בבית המשפט ניתן היה להבין, מאופן חקירת השוטרים, עדי התביעה, בחקירה נגדית על ידי ב"כ נאשם 2, שעל פי גרסת נאשם 2 השוטרים החרימו את הטלפון הנייד שלו, ולא השליכו ושברו אותו, כפי שהעיד נאשם 1.

כך או כך, אין מחלוקת שטלפון שלם או שבור של נאשם 2 לא נתפס ע"י המשטרה וכי הנאשם לא הגיש כראייה את הטלפון השבור, אף, שכאמור על פי גרסת נאשם 1, המכשיר נלקח ע"י "אחד מהחבר'ה", כך שהיה בהישג יד של נאשם 2.

על מה שארע לפני שהוכנס לניידת ובתוך הניידת, בדרך לתחנת המשטרה, סיפר נאשם 2 כי השוט, שישב לצדו במושב האחורי, תקף אותו לפני ובמהלך הנסיעה, כשעל פי תיאורו: "כל הדרך הוא הרים לי את הידיים לכיוון למעלה וכל פעם הוא משך יותר חזק ויותר חזק ואז אני צעקתי לשוט שנהג שיעזור לי כי הוא שובר לי את הידיים". הוא גם שם לי את הראש עם הרגל על שני המושבים והוא מתח לי את הידיים, כאשר הם היו אזוקים, אז מהלחץ של המשיכה שהוא הפעיל אז התנפחו לי כפות הידיים כך שהאזיקים כמעט לא ירדו בגלל הנפיחות בידיים".

לתמיכה בטענת נאשם 2 לפיה הותקף על ידי השוטרים, הגישה ההגנה תעודה רפואית מחדר מיון בית החולים וולפסון, לשם הובא ביום האירוע, כ-4 שעות לאחר מעצרו.

מהתעודה הרפואית, ככל שניתן לפענח את כתב ידו של הרופא, ניתן ללמוד שהנאשם טען כי נחבל במהלך קטטה עם שוטרים ועל פי ממצאי הבדיקה נמצאה נפיחות קלה, לא ברור היכן, וכי במישוש, באזור הנפיחות, רגישות קלה.

מאחר שהשוטרים כשר ואסייה העידו כי היה צורך להשתמש בכוח נגד הנאשם, שהשתולל בתוך הניידת, בעת שהיה אזוק בידיו, אין התעודה הרפואית סותרת את גרסתם יותר מאשר מתיישבת עם גרסת הנאשם.

כאמור לעיל, נאשם 2 סיפר כי לפני שהוכנס לניידת נדחף יחד עם יתר חבריו על ידי השוטר כשר וכי לאחר שהחל לצלם נעצר והונחו אזיקים על ידיו. מעבר לכך לא תיאר כל אלימות של השוטרים כלפיו באותו שלב. את החבלות שנגרמו לו ייחס לתקיפתו על ידי השוטרים בתוך הניידת.

לעומת זאת סיפר נאשם 1, במסגרת חקירתו הנגדית למאשימה, שנאשם 2 קיבל מכות מהשוטרים "אישית לא דחפו אותי, אבל הוא (נאשם 2 - ה.נ.) היה פצוע [...] השני קיבל מכות [...] הבנאדם פצוע והלך לבית חולים [...]", לכן לדבריו התערב כדי להפריד בין נאשם 2 לשוטרים.

ראוי לציין שנאשם 1 לא סיפר, לא בחקירתו במשטרה ולא בחקירתו הראשית, שראה שהשוטרים מכים את נאשם 2 וגורמים לו לפציעה וכי גרסה זו התפתחה רק במהלך חקירתו הנגדית, כאמור, ויותר מכך, אין מחלוקת שלא היה יחד עם נאשם 2 בניידת ולא יכול היה לראות, אם כן, שהלה הותקף ע"י מי מהשוטרים, על פי גרסת נאשם 2.

התרשמתי, אפוא, שבתיאור האלימות, כביכול, של השוטרים נגד נאשם 2 ביקש נאשם 1 לסייע לחברו, אך למעשה סתר את גרסתו, עשה לו שירות דב וכמאמר הפסוק "בא לברך ויצא מקלל".

6. העדות המרכזית להוכחת אשמתו של הנאשם, בעבירות המיוחסות לו בגין האירוע הראשון, הינה עדותו של השוטר כשר, אשר נמצאו לה חיזוקים בעדותם של השוטרים אסייה ויונס.

עדותם של שלושת השוטרים אמנם מבוססת בעיקרה על הרישומים שערכו סמוך לאחר האירוע, אך משלא עלתה טענה של תיאום גרסאות בין השוטרים יש להתייחס אל האמור בהם, כאל עדות של עד רגיל שטוען שאינו זוכר את פרטי האירוע ונותר לבדוק האם ישנן ראיות המחזקות את עדותו.

עיון בדוחות שרשמו עדי התביעה מצביע על כך שהשלושה תיארו שהנאשמים שתו משקאות חריפים במקום, בניגוד לגרסת נאשם 2, כשלמעשה גם נאשם 1 בהודעתו במשטרה מחזק את גרסתם שאכן שתו משקאות חריפים ובכך למעשה שולל את גרסת הנאשם.

העובדה שעל אף שבמקום היו עוד לפחות שלושה בחורים שלא נעצרו ולא נטען כי היו מעורבים בביצוע עבירות כלשהם כלפי השוטרים, מחזק את אמינות השוטרים על כך שמעצרו של נאשם 2 נבע מהתנהגותו וכי אלמלא התערב נאשם 1 בשלב מעצרו של נאשם 2, כפי שנאשם זה מודה בחקירתו, לא היה אף הוא נעצר ומובל לתחנת המשטרה.

כאמור, עדותו של השוטר כשר הינה העדות המרכזית, שלא נסתרה בחקירה נגדית, כשעל אף טרונות ב"כ נאשם

2 שהוא מתקשה בחקירתו את העד כי האחרון אינו זוכר את האירוע, לא ניסה להתחמק ממתן תשובות לשאלותיו, הסביר את הנסיבות בהן לדעתו אפשר ונחבל הנאשם 2 והסביר מדוע לדעתו לא החרים את מצלמתו של הנאשם - עובדה, שכאמור על פי גרסת הנאשמים, אכן לא ארעה.

העובדה שהעד לא ידע מי פינה את הנאשם 2 לבית החולים, אינה יכולה לגרוע מאמינותו. גם העובדה שלא נמצא בתיק החקירה מי פינה אותו לבית החולים אינה פוגמת במרקם הראיות, כשאין בעובדה זו כדי לתמוך או לשלול את נסיבות האירוע ואת מעשיו של הנאשם כפי שתוארו על ידי השוטר כשר והשוטרים אסייה ויונס.

ככל שהשוטר כשר לא זכר פרט כלשהו מהאירוע והסתייע בדוח שרשם, באו הרישומים שעררו השוטרים אסייה ויונס כדי לתמוך בגרסתו.

מנגד, עדותו של נאשם 2 לא הייתה אמינה בעיניי, במיוחד כשלא נתתי אמון בגרסתו ובגרסת נאשם 1 לגבי מה שארע לטלפון הנייד של נאשם 2, כפי שפרטתי לעיל והן לגבי תיאור האלימות נגדו משום הבדלי הגרסאות בין שני הנאשמים לגבי תיאור זירת התרחשות האלימות, כאמור לעיל.

כפי שכבר ציינתי אין בממצאי הבדיקה הרפואית כדי לתמוך דווקא בגרסת הנאשם והיא מתיישבת גם עם גרסת השוטרים כשר ואסייה על מה שהתרחש בתוך הניידת בדרך לתחנת המשטרה כשהשוטר כשר נאלץ, על פי גרסה זו להשתלט על הנאשם שהתפרע.

7. ראיות המאשימה לאירוע השני:

על שארע בתחנת המשטרה כתב השוטר כשר, ביום האירוע, שלושה מזכרים .

בראשון תיאר כי בעת שישב עם הנאשם 2 במשרד בתחנה אמר לו הנאשם "אני אדאג אותך 7 שנים ו-8 שנים גם אם אני אצטרך להעליל עליך. הנ"ל חזר על זה מספר פעמים".

במזכר השני הוסיף כי בעת ישב עם הנאשם 2 במשרד אמר לו הנאשם גם "תדע, אני אדאג יום יום להגיע להתלונן נגדך כדי שתקבל את המשכורות העלובה שלך וכדי שתישאר אותה דרגה".

במזכר השלישי הוסיף כי באותו מעמד גם אמר הנאשם 2 "מתי כבר יגיע 9 בבוקר שאני אפגוש את השופט הבן זונה המזדיין בתחת הזה".

השוטר יונס תיאר אף הוא, בדוח הפעולה שערך, גם את התנהגותו של הנאשם במשרד בתחנת המשטרה, באופן דומה לזה שתואר על ידי השוטר כשר "יש לציין כי במהלך רישום דוח הפעולה בתחנה במשרד, ישב העצור

[... - נאשם 2 - ה.נ.], המשיך בקללות ובהעלבות, כמו כן אמר לשוטר מיכאל כשר "אני אדאג לעכב אותך 7 שנים. אני אלך למח"ש". כמו כן הנ"ל אמר "בשעה 9 בבוקר שאני אפגוש את השופט הבן זונה המזדיין בתחת הזה".

הנאשם 2 בעדותו בבית המשפט התעלם לחלוטין מהטענות שהועלו נגדו על התנהגותו במשרד.

את תיאורו, על מה שארע מרגע הגעתו לתחנת המשטרה, מתחיל הנאשם 2 מהשלב בו נפגש עם החוקר שביקש לגבות את גרסתו.

אין כל התייחסות לשאלת נוכחותם של השוטרים כשר ואסייה במשרד או למה שהתרחש במשרד עד להגעת החוקר, באופן שאין כל התייחסות לגרסתם של השוטרים, כמתואר לעיל, על האיומים שהשמיע במשרד כלפי השוטר כשר ועל הטענות בדבר העלבת עובד ציבור - לא אישור של הדברים אך גם לא הכחשתם.

התוצאה היא, שלגבי הדברים שהטיח נאשם 2 במשרד עומדות לפניי רק עדותם של עדי התביעה השוטרים כשר ואסייה, כשהשוטר כשר נחקר בחקירה נגדית, על ידי ב"כ הנאשם 2, על אירוע זה רק שאלה אחת והיא "למה אתה חושב שהיה חשוב לנאשם 2 לאיים עליך שהוא יפנה למח"ש?" ועל כך השיב, ברוח הדברים העולים מהדוח שערך, "הוא גם אמר שיפנה למח"ש ושהוא יעליל עליי עלילות".

8. גם בהתייחס לאירוע השני - בתחנת המשטרה - הראייה המרכזית הינה עדותו של השוטר כשר, שהאמור בדוח הפעולה שרשם לא נסתר וכשהנאשם מנגד לא מסר כל גרסה לגבי התרחשות זו.

עדותו של השוטר יונס והדברים שהעלה על הכתב סמוך לאחר האירוע תומכים בגרסת השוטר כשר ואף הם לא נסתרו.

9. ניתוח הראיות ככל שאלה נוגעות לאשמתו של נאשם 1.

לנאשם 1 מיוחסת מעורבות רק באירוע הראשון, שהתרחש במקום האירוע.

בשונה מהראיות שהובאו נגד נאשם 2, ראיות המאשימה בעניינו של נאשם 1 מבוססות כל כולן על עדותו של השוטר כשר, אף שאין מחלוקת כי באותה שעה נכחו במקום האירוע לפחות עוד 6 שוטרים, וכתב האישום נוסח על פי גרסתו.

בדוח הפעולה שערך רשם השוטר כשר, בהתייחסו לחלקו של נאשם באירוע, כי הלה דחף אותו פעמיים במהלך האירוע.

בפעם הראשונה כשניגש אליו לאחר שהנאשם סירב להישמע להוראתו לפנות את המקום, כשהוא קורא "אני לא הולך לשום מקום שם זין עליכם" ורק לאחר שאיים לעצור אותו אם לא יירגע החל להתרחק.

בפעם השנייה, לאחר שהשתלט על נאשם 2, חזר נאשם 1 למקום האירוע, התקרב לניידת וצעק "יא מזדיינים", "לכו מזדיינים". כשהודיע לו שהוא עצור ניסה להתנגד, ובסיועו של השוטר עבדו הצליח לכבול אותו באזיקי ידיים מאחורי גבו והוא הוכנס לניידת של גלית.

השוטרים עבדו וגלית לא הובאו כעדי ראייה אף שלכאורה לפחות שניים אלה היו עדים למצער לחלק ממעשיו של נאשם זה, שהרי על פי עדות השוטר כשר נחפז השוטר עבדו לסייע לו בכבילת נאשם זה והוא הוכנס לניידת של גלית.

השוטר כשר נותן אמנם הסבר מסוים לעובדה שהאחרים לא ראו ולא תיעדו את חלקו של נאשם 1 באירוע בכך שאינו יודע היכן הם היו באותו רגע ובכך שהיו עסוקים בטיפול עם האחרים, "היה מרחק בינינו באיזשהו שלב", אך לכאורה לפחות השוטרים עבדו וגלית, על פי דוח הפעולה של השוטר כשר עצמו היו אמורים להיות עדים למצער לחלק ממעשיו של הנאשם.

מבלי לפגוע באמינות גרסתו של השוטר כשר, בעובדה שלא הובאו שוטרים נוספים לחיזוק גרסתו, אף שכאמור סביר להניח שלפחות השוטר עבדו ואולי אף השוטרת גלית היו אמורים להבחין בהתנהגותו של נאשם זה, שהובילה להחלטה על מעצרו, יש כדי לכרסם במשקל ראיות התביעה.

הנאשם עצמו כבר בהודעתו במשטרה כפר במיוחס לו וטען שניסה להפריד בין השוטר שתפס את חברו, נאשם 2, לבין נאשם 2 וכשנשאל כיצד ניסה להפריד השיב "זה בדיבורים".

נאשם 2 בעדותו בבית המשפט הוסיף כי נאשם 1 אמר לשוטר "תעזוב אותו אני אקח אותו איתי [...] אני מבקש שתשחררו אותו אני לא יכול לעזוב אותו וללכת".

אף שכאמור לעיל, בהתייחסותי לגרסתו של נאשם 1, ככל שהיא נוגעת בהתנהגות השוטרים כלפי נאשם 2, מצאתיה לא אמינה, כשמנגד לא מצאתי דופי בגרסת השוטר כשר, בהתייחסותו למעשי נאשם 2, כאשר מצאתי גם חיזוקים לגרסתו, אני מתקשה לבסס הרשעה של נאשם 1, על סמך עדותו היחידה, נוכח מחדלה של המאשימה לתמוך גרסתו בראיות נוספות זמינות, כאמור לעיל.

10. לאור כל האמור לעיל הגעתי למסקנה שאשמתו של נאשם 1 לא הוכחה מעבר לכל ספק סביר ולפיכך אני מזכה אותו מחמת הספק מכל העבירות שיוחסו לו בכתב האישום, כאמור בפתח הכרעת הדין.

לגבי נאשם 2 הגעתי למסקנה שהמאשימה עמדה בנטל להוכיח את כל המיוחס לו מעבר לכל ספק סביר ולפיכך אני מרשיעה אותו בעבירות כדלקמן:

א. עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, על פי סעיף 275 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין");

ב. עבירה של תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו, על פי סעיף 273 לחוק העונשין;

ג. עבירה של העלבת עובד ציבור, על פי סעיף 288 לחוק העונשין;

ד. עבירה של שימוש בכוח או באיומים למנוע מעצר, על פי סעיף 47(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח משולב], תשכ"ט-1969;

ה. עבירה של איומים, על פי סעיף 192 לחוק העונשין.

ניתנה היום, כ"ז אדר ב' תשע"ו, 06 אפריל 2016, במעמד ב"כ המאשימה, הנאשם ובא כוחו